

РЕШЕНИЕ

№ 473

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Жения Димитрова

Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Елеонора Тр. Михайлова
като разгледа докладваното от Жения Димитрова Въззивно търговско дело № 20221001000071 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК. Образувано е по въззивна жалба на ЗАД „Алианц България“, с ЕИК – 040638060, със седалище и адрес на управление - гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 59, представлявано от Изпълнителните директори О. Ц. П. и А. Б. А. срещу решение № 260710 от 05. 05. 2021г. по т. д. № 2633/2019г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-18 състав, с което е осъдено да заплати на „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с ЕИК – 200807451, със седалище и адрес на управление - гр. София, ул. „Цар Симеон“ № 82, вх. А, ет. 4, ап. 15, както следва: сумата от 25 500лв. /двадесет и пет хиляди и петстотин лева/, представляваща обезщетение за настъпило на 12.08.2018г. застрахователно събитие, по полица №08070183070000005/06.02.2018г. за увредени при пожар, намиращи се в производствено хале, в с. Новград, обл. Русе, ул. “Приста“ № 1а, вещи, а именно 354 броя механизми мотор БМВ1, както и компресорна помпа за гъсти течности към инсталация за ИРК - 500 за производство на био-дизел, която сума е част от общо установената стойност на увреденото имущество, възлизаща на сумата от 68 065лв. /шестдесет и осем хиляди и шестдесет и пет лева/, ЧАСТИЧЕН ИСК от 96 524,88лв. /деветдесет и шест хиляди петстотин

двадесет и четири лева и осемдесет и осем стотинки/, ведно със законната лихва върху присъдената сума от 25 500лв. от датата на подаване на исковата молба – 09.12.2019г., до окончателното и изплащане, както и на осн. чл. 78 ГПК, да заплати сумата от 4 950лв. /четири хиляди деветстотин и петдесет лева/ - съдебно-деловодни разноски.

Твърди се във въззивната жалба, че решението, с което изцяло е уважен частичният иск на ищцовото дружество, е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Изложени са съображения, че първоинстанционният съд правилно е възприел особеното мнение на вещото лице инж. М., поради което и правилно е установен фактът, че стойността на процесните вещи следва да се определи съгласно заключението на изготвеното особено мнение, което установява, че претенцията на ищцовото дружество е в прекомерно завишен размер, който не кореспондира с действително претърпените вреди.

Въззивникът твърди, че съдът правилно е определил, че стойността на вещите е 68 065лв., а не 96 524.88лв., както е определено в исковата молба. Твърди се във въззивната жалба, че в хода на процеса не са събрани достатъчно доказателства, които да установят начина на настъпване на застрахователното събитие, тъй като в хода на процеса не са събрани достатъчно доказателства, които да установят фактите и обстоятелствата относно начинът на настъпване на твърдяното застрахователно събитие, а именно пожар в производствено хале, като твърденията на дружеството са изцяло основани на показанията на свидетеля Х., а те са противоречиви, липсва логическа свързаност и обосновааност между тях и останалите доказателства по делото. Наведени са и доводи, че тя не е свидетел-очевидец и че това е достатъчно основание съдебният състав да не обосновава решението си върху така представените показания. Твърди, че изготвената по делото Комплексната пожаротехническа експертиза също не кореспондира с показанията на свидетеля Х..

Въззивникът твърди още, че изцяло е доказал възраженията си относно наличието на изключени застрахователни рискове съгласно застрахователния договор и Общи условия. Счита, че ищецът е декларирал неверни данни по отношение на наличието на поставена и действаща СОТ и че не са представени доказателства по отношение на тези обстоятелства. Обърнато е внимание, че възраженията на ответника по отношение на СОТ не са

направени с оглед относимостта им към застрахователното събитие, както е приел първоинстанционният съд, а с оглед едно изначално неизпълнение на задължение на застрахованото лице, каквото задължение е да бъдат предоставени верни и точни данни относно застрахователния договор, поради което е осуетена възможността за застрахователя реално да направи оценка на риска при сключване на полицата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло решението на първоинстанционния съд и да постанови друго по съществото на спора, с което отхвърли предявения иск за имуществени вреди изцяло, както и да му бъдат присъдени направените разноски пред настоящата инстанция, включително и адвокатско възнаграждение, с включен ДДС.

В законоустановения срок е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна „Екотехник България“ ЕООД, в която се счита, че не могат да бъдат споделени доводите на жалбоподателя, свързани с кредитирането на особеното мнение на вещото лице М.. Мнението на вещото лице е необосновано, тъй като не е съобразено с Българските стандарти за бизнес оценяване, приети от Камарата на независимите оценители. Вещото лице не е обосновоало защо приема по-ниска стойност на механизмите на чистачки от най-ниския регистриран от него пазарен аналог. Счита се също, че неправилен е доводът на жалбоподателя, че съдът е приел настъпването на застрахователното събитие само въз основа на показанията на свидетеля Х., тъй като съдът е обсъдил и други доказателства, конкретно изброени от въззиваемия, които кореспондират със свидетелските показания. Твърди се още, че показанията на свидетеля Х. не са противоречиви. Обстоятелството, че тя не е очевидец, не е релевантно към предмета на делото. Също така, приетата по делото експертиза не е оспорена от ответника. Тя се основава на извършен на място оглед. Без значение е кога е бил счупен прозореца на халето, след като по категоричен начин е установен източника на пожара и механизма на причиняването му. Въззиваемата страна смята, че тежестта на доказване на факта, че е декларирала неверни данни за наличието на СОТ, пада върху ответника, а той не е ангажирал доказателства в тази насока. Наведени са доводи, че наличието на СОТ е обосновано от свидетелските показания, експертизата и представеното писмо от „СОТ Русе 112“ ЕООД. Моли съда да потвърди решението на първоинстанционния съд.

Съдът по предмета на спора съобрази следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 405 КЗ.

В исковата си молба от 09.12.2019 година ищецът „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД твърди, че е сключил с ответника ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ застрахователен договор по полица № 08070183070000005/06.02.2018г., клауза „Индустриален пожар“, като е застраховал автомобилни части и аксесоари, които са негова собственост, и са се намирали в производствено хале № 3, в с. Новград, обл. Русе, ул. „Приста“ № 1а, като един от покритите рискове е „злоумишлени действия на трети лица“. Твърди се в исковата молба, че на 12.08.2018г. неизвестно лице е предизвикало пожар в посоченото хале, в резултат на което са били напълно унищожени едно пале с 354 броя от застрахованите механизми мотор БМВ1, както и компресорна помпа за гъсти течности към инсталация за ИРК - 500 за производство на био-дизел. Ищецът поддържа, че е уведомил своевременно застрахователя, както и че е образувано досъдебно производство. Представител на ответника е извършил оглед и е констатирал настъпването на вредите и причините за тях, за което е бил съставен констативен протокол. Стойността на изгорелите вещи е общо 96 524,88лв., поради което предявява частичен иск за сумата от 25 500лв. като застрахователно обезщетение за причинените щети на горепосочената обща стойност, ведно със законната лихва за забава от датата на предявяване на исковата молба, както и направените разноски.

Ответникът ЗАД „Алианц България“ оспорва иска по основание и по размер. Не спори, че между страните е налице облигационно правоотношение и, че е постъпила претенция за изплащане на застрахователно обезщетение и е образувана преписка по щета под номер 080718417000026, но твърди, че са изискани документи с писмо от 18.11.2019г., които застрахованото лице не е представило. Твърди, че е налице изключен риск съгласно чл. 7.2.4 вр. с т.8.14 от Общите условия, както и неизпълнение на задължения по застрахователния договор от застрахованото лице. Смята, че не са налице данни за злоумишлени действия на трети лица, доколкото няма обективни данни за проникване с взлом в имота. В случай, че е настъпил пожар в резултат действия на лице, то същото е имало свободен достъп до и на територията на застрахованите недвижими имоти и може да се направи реална преценка за знанието на застрахованото лице с оглед свободния

достъп до имуществото. Твърди се, че обективно не е възможно физическо лице да проникне през счупен малък прозорец на халето, както и че няма обективни данни за предмети и веществени доказателства за наличието на твърдяната от ищеца запалителна течност или преносител на запалителна течност, която да доведе до възникване на пожара. Видно от предложението – въпросник, попълнено при сключване на застраховката обекта е с алармена система на „СОТ“, която няма данни да се е задействала, обекта се заключва с метална секретна врата и катинари, за които няма данни да са увредени, освен от температурната амплитуда при пожара няма данни за механично въздействие върху тях.

Поддържа се в отговора на исковата молба, че е налице свързаност на лицата по смисъла на ТЗ, доколкото продавачът, купувачът и наемателят на процесната сграда и производственото хале, както и купувачът и продавачът на автомобилните части по фактура №1001/01.03.2017г. са юридически лица, като собственик на всички е Х. П.. Оспорва истинността на процесната фактура. Счита, че представеният договор за наем от 01.02.2018г. е нищожен, тъй като противоречи на чл. 41, ал.1 от ЗЮЛНЦ, а също и като сключен от лица без представителна власт. Оспорва наличието на застрахованите части в процесното хале, като твърди, че липсва реална доставка, а е налице фиктивна такава между две фирми с един и същ собственик. Позовава се на протокол от 05.01.2018г., видно от който в склада имало цистерна, за която няма претенция по делото, и механизми за чистачки, които не са индивидуализирани по серийни номера и други белези. Твърди изключен риск по чл. 7.2.3 от ОУ, а именно, че халето нямало удостоверение за въвеждане в експлоатация. Твърди неизпълнение на задължения на застрахования, което е значително, а именно неспазване изискванията на органите за противопожарна и аварийна безопасност, както и на технически и технологични условия и др. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между соченото събитие и вредите. Оспорва и размера на обезщетението като завишен и несъответстващ на действително претърпените вреди, а също така е направил и възражение за прихващане със сумата от 415,39 лв., представляваща част от дължимите вноски по застрахователния договор, както и възражение за самоучастие в размер на 100 лв. от всяка щета. Оспорва претенцията за лихва по чл. 86 ЗЗД. Моли съда да отхвърли иска като неоснователен и недоказан и да му присъди направените разноски.

Поддържа се в отговора на исковата молба и основание за спиране на делото, тъй като на 18.12.2019г. полицията в гр. Русе разкрила незаконно производство на наркотични вещества в процесната сграда, където се твърди, че са съхранявани процесните механизми и твърди, че е налице основанието за спиране по чл. 229, ал. 1 т. 5 ГПК, като счита, че са налице достатъчно обективни данни за извършено престъпление и са налице престъпни обстоятелства, от установяването на които зависи изходът на гражданския спор.

В законоустановения срок е постъпила и допълнителна искова молба, в която ищецът оспорва доводите на ответника, като счита, че няма основание за спиране на производството по делото. Посочва, че представяне на постановление за прекратяване на досъдебното производство, каквото е изисквал застрахователя, не е необходимо и не следва нито от ОУ, нито от чл. 408 КЗ, тъй като висящността на това досъдебно производство не е основание за отказ за изплащане на обезщетение. Оспорва възражението за изключен риск, като посочва, че това, че човек не е проникнал в халето, не изключва извършването на злоумишлени действия, а именно през малкия прозорец, който е бил счупен, вероятно е хвърлена запалителна течност или материал. Изтъква, че в предмета на дейност на сдружението е вписана възможността за отдаване под наем на имущество, а изтичането на мандата на колективния орган не лишава от представителна власт председателя на УС на сдружението. Посочва, че е без значение обстоятелството, че инсталацията за био-дизел не е сглобена към момента, а клаузата на т.7.2.3 от Общите условия е неотнوسима. Поддържа, че в ОУ няма точка 7.5 и не се уточнява кое е неизпълненото задължение на застрахования.

В допълнителния отговор на исковата молба ответникът развива доводите си, като твърди, че в действащите Общи условия, раздел IV, т. 7.2. е регламентирано, че през срока на действие на застраховката застрахованият е длъжен да се грижи за застрахованото имущество като добър стопанин и да не предприема значителни изменения по него, включително чрез други лица, без знанието и съгласието на застрахователя, респективно се е съгласил и с клаузата, уредена в раздел IV, т. 7.4, уреждаща отговорността на застрахования за незабавното уведомяване на застрахователя за всички новонастъпили обстоятелства от съществено значение за оценка на риска. Счита, че с оглед развиваната незаконна и престъпна дейност, за която са

разкрити достатъчно данни от страна на държавното обвинение и разследващите органи, са извършвани именно значителни изменения на територията на застрахованото имущество, има настъпили обстоятелства, поради което значително се е повишил риска за застрахователя и е реализиран риск, който не е бил предвиден от застрахователя с оглед липсата на знание за настъпили промени и извършваната противозаконна престъпна дейност. Възражава срещу представената с допълнителната искова молба Фактура 0000000167/24.07.2018 г., като твърди, че се разкриват съществени различия в твърдените факти и обстоятелства по делото, които не са били известни на ответното дружество към момента на представянето ѝ, тъй като ищецът цели да докаже с представената фактура наличието на монтирана и работеща сигнално-охранителна система (СОТ). Заявява възражение с оглед представената фактура за изключен риск, тъй като счита, че е налице деклариране на неверни данни от страна на застрахованото лице към момента на сключване на застрахователния договор и е налице неизпълнение на задължение по застрахователния договор, което се явява значително с оглед интересите на застрахователя. Изтъква, че при сключване на застрахователния договор на застрахования се предоставя Въпросник-предложение за пожар и кражба с взлом, който следва да бъде попълнен правилно и достоверно, с оглед защита интересите на застрахователя, оценка на риска и разпоредбите на раздел IV, т. 5., т. 5.1. от ОУ. В случая, видно от представената фактура, СОТ е била монтирана на 24.07.2018г., а застрахователният договор между страните е бил сключен на 07.02.2018г. (почти половин година по-рано), като при попълване на предоставения Въпросник-предложение за сключване на полицата, застрахованото лице е декларирало наличието на монтирана и действаща локална/централна сигнално-охранителна система (т. 15 „Охрана“ от Въпросник-предложение). Алтернативно се заявява възражение за намаляване на обезщетението съгласно разпоредбата на раздел IV, т. 5.2. от ОУ във връзка с т. 2. и т. 5 от Специални условия към застрахователна полица 08070183070000005 във връзка с разпоредбата на чл. 364 КЗ.

Съдът, след съвкупна преценка на представените по делото доказателства приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото не се спори, а и се установява от представената

застрахователна полица „Индустриален пожар” № 0807070000005/06.02.2018 г., че между страните е налице валидно облигационно правоотношение, по силата на което ответникът, в качеството на застраховател е поел задължението при настъпване на застрахователно събитие да изплати застрахователно обезщетение за имущество, което се намира в производствено хале в с. Новград, обл. Русе, ул. „Приста“ № 1а. Стоково-материалните ценности, които са застраховани по полицата са на обща стойност 750 000 лв., съгласно приложение №1 – Обобщен опис, а видно от приложение 2 към застрахователната полица застрахованото имущество е автомобилни части и аксесоари, както и инсталация за производство на биодизел, а срокът на застрахователно покритие е от 07.02.2018г. до 06.02.2019г. Застрахователната премия общо в размер на 814,50лв. е платима на 4 вноски. Не се спори, че стоките – автомобилни части, и аксесоари и стоките – инсталация за производство на био гориво, са застраховани по покрити рискове 21 – природни бедствия, 22 – земетресение, 23 – тръбопроводна вода и 24 - Злоумишлени действия на трети лица. Уговорено е по приложение № 2, самоучастие в размер на 1% от застр. сума на всеки един вид имущество.

Видно от представения въпросник при сключване на застраховката – л. 53-л.57 на въпрос 15, охрана, е отбелязано, че има локална/централна СОТ.

От постъпилото писмо с оглед издадено СУ, представено на стр. 123 от делото, от „СОТ Русе 112“ ЕООД се установява, че не е сключван договор с ищеца за охрана, но са били наети за ремонтни и довършителни работи по вече изградените алармени системи за охрана за описаните обекти в с. Новград, така както е описано.

С исковата молба е представена фактура № 1001/01.03.2017г., съгласно която ищцовото дружество е закупило от фирма „Инсинити“ ЕООД, с посочено във фактурата материално отговорно лице Х. П., съгласно която са продадени описаните стоки с обща стойност 734 000 лв., като за съединителя с капак, шайба и държач, единичната цена е 400 лв., инсталацията за трансертифициране е на стойност 150 000 лв., като са продадени и 420 (четиристотин и двадесет) броя механизми за задна чистачка – мотор BMW 1, производител VALEO с единична стойност 400 лв. Представен е на стр. 22 от делото двустранен приемо-предавателен протокол за процесните стоки, от

който се установява получаването на стоките, предмет на фактурата.

Представен е и протокол от ТД на НАП – ТД Варна от 05.01.2018г. за извършена проверка по делегация на ищцовото дружество в описания процесен склад, като са установени като намиращи се налични активи на склад описаните такива. Допълнително на стр.190 и следващите е представена цялата преписка по проверката, включително и обяснения на Х. П., който посочва, че въпросните части били закупени за осигуряване на активи за участие в съвместен проект за финансиране по европрограми и се съхранява в с. Новград, на посочения адрес, активите не са реализирани, а издадената фактура е платена частично.

По делото е изслушана и съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице М., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено и от което се установява, че ищцовото дружество е регистрирано по ЗДДС на 03.07.2018г. и няма данни за дерегистрация към 21.09.2020, а през 2017г. няма данни да е било регистрирано или дерегистрирано по ЗДДС. За „ИНСИНТИ“ ЕООД има данни за регистрация на от 05.01.2018 година и дерегистрация от 20.01.2020 година поради установени обстоятелства по чл. 176 от закона. Вещото лице посочва, че процесната фактура е осчетоводена при ищеца по дебита на счетоводна сметка 304 Стоки – закупени стоки – рез. части за МПС и инсталация за трансестифициране, със сумата 734 000лв., както и по кредита на счетоводна сметка 406 – Доставчици - Асоциирани и смесени предприятия. Фактурата е осчетоводена и при „ИНСИНТИ“ ЕООД по дебита на счетоводна сметка 411 – Клиенти, както и по кредита на счетоводна сметка 702 – Приходи от продажби на стоки. Вещото лице посочва, че е съставен протокол за прихващане на задължения от 01.03.2017г., който е тристранен. Според експертизата съгласно протокола са приели, че „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД дължи на „ИНСИНТИ“ ЕООД сумата от 734 000,00 лв. по фактура № 01001/01.03.2017г., а „ИНСИНТИ“ ЕООД има задължение към Х. Е. П. във връзка с предоставен паричен ресурс в размер на 856 721,88 лв. като предвид горното, страните са се споразумели „ИНСИНТИ“ ЕООД е приело задължението му към Х. Е. П. да бъде погасено чрез прихващане срещу вземането му по продажби от „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД; Х. Е. П. се е съгласил 734 000,00 лв. от вземането му от „ИНСИНТИ“ ЕООД да бъде прихванато и отразено като други резерви в пасивите на „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, а

„ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е приел задължението му към „ИНСИНИТИ“ ЕООД по покупки в размер на 734 000,00 лв. да бъде прихванато, срещу записване на допълнителни резерви в капитала на дружеството. Съгласно споразумението „ИНСИНИТИ“ ЕООД и Х. Е. П. са се съгласили, че след извършване на прихващането по този протокол, остава задължение на „ИНСИНИТИ“ ЕООД към Х. Е. П. в размер на 122 721,88 лв. Вещото лице посочва, че в счетоводството на „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД извършените прихващания са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 406 „Доставчици – Асоциирани и смесени предприятия“ - „ИНСИНИТИ“ ЕООД, със сумата от 734 000,00 лв. и по кредита на счетоводна сметка 117 „Други резерви“, със сумата от 734 000,00 лв. С това осчетоводяване в счетоводството на дружеството е отразено намалението на задължението на дружеството към „ИНСИНИТИ“ ЕООД, както и увеличението на другите резерви. Експертът е установил, че в счетоводния баланс на „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД към 31.12.2017г. в Актива на баланса, Раздел „Краткотрайни (краткосрочни) активи – Група „Материални запаси“ – Стоки, са отразени закупените стоки в размер на 734 хил. лв., а в счетоводния баланс на „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД към 31.12.2017г. в Пасива на баланса, Раздел „Собствен капитал – Група „Резерви“ – Други резерви, е отразено увеличението на резервите със сума в размер на 734 хил.лв. В счетоводството на „ИНСИНИТИ“ ЕООД извършените прихващания са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 426 „Други разчети с персонала и съдружниците“ – Х. Е. П. със сумата от 734 000,00 лв. и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“ – „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, със сумата от 734 000,00 лв. С това осчетоводяване, в счетоводството на дружеството е отразено намалението на задължението на дружеството към Х. Е. П., както и намалението на вземането на дружеството от клиента „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, като е представен и протокола за прихващане на вземания и задължения с описаното по-горе от вещото лице съдържание.

От изготвената справка от Началника на РСПБЗН - Бяла от 01.04.2020г./л.147/ е видно, че след извършена проверка във вътрешно – ведомствените документи, съхранявани в Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ - Русе дежурния екип от РСПБЗН-Бяла е получил сигнал за пожар на 12.08.2018г. в 04,34ч. в с. Новград на описания

обект, като при пристигане на обекта е установено горене в производствено хале № 3. След прекратяване на гасителните действия е установено, че са горели опаковки от строителни материали, ел. изделия във вид на ел. двигатели за механизми за чистене на стъкла и компютърна техника. Посочено е, че поради съмнение за умишлен палеж е заведено досъдебно производство под № 1944/2018г. на ОДМВР – Русе.

Съгласно представеното постановление от 14.06.2019г. на РП – гр. Бяла и удостоверение от ОДМВР – Русе от 08.10.2018г., е видно, че е образувано досъдебно производство за това, че на 12.08.2018 г. неизвестно лице е предизвикало пожар в посоченото хале, в резултат на което са били напълно унищожени едно пале с 354 бр. от застрахованите механизми – мотор BMW 1, както и компресорна помпа за гъсти течности към инсталация ИРК – 500 за производство на биодизел. Образуваното досъдебно производство срещу неизвестен извършител е спряно.

Видно от приложеното на л.291 писмо от Окръжна прокуратура Русе е, че ДП 3227/2020 година е приключило, като същото е било прекратено и е потвърдено от ОС Русе по реда на чл.243, ал.6 НПК.

Между страните липсва спор, а и се установява от представеното уведомление за щета и констативен протокол от 14.08.2018г., двустранно подписан, включително от представител на ответника, че на посочената дата е извършен оглед на място и са констатирани следните щети – увреден компресор на инсталация за производство на биогориво, както и 1 палет със стоки – електромотори за чистачки на автомобили, а като обстоятелства относно възникване е посочено – умишлено запалване от неизвестен извършител.

От ищеца е представен протокол за брак на материални запаси от 30.09.2018г. за механизма за задна чистачка и компресорната помпа, като общата стойност е 96 524,88лв. Представен е и инвентаризационен опис, видно от който 354 бр. механизмите за задна чистачка са посочени като негодни, а единичната им цена е посочена в размер на 255,72лв.

По делото е изслушана единична съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице О. П. като вещото лице посочва, че към 31.07.2018 година складовите наличности на ищеца са включвали механизъм за задна чистачка – 420 броя на стойност 107402,40 лева; съединител 400 бр. на

стойнсот 416000 лева, инсталация за трансестефициране на растителни масла 1 бр. на стойност 150 000 лева. От механизмите за задни чистачки са увредени 354 броя, които са негодни за употреба по предназначение и пазарната им стойност е 93 475,40 лв. Компресорната помпа също е увредена и не може да се използва по предназначение, а стойността ѝ към 12.08.2018г. възлиза на 3762,78 лв. Допълнителното заключение на вещото лице П. е от 09.10.2020г. и се установява, че новата възстановителна стойност на активите към 12.08.2018г. възлиза на 147 300 лв., а след корекция за овехтяване, стойността се определя на 97 328,18 лв.

След оспорване на експертизата, е назначена повторна, изпълнена от вещото лице С. М., който е изготвил заключение от 01.02.2021г. В експертизата се посочва, че имуществото, на което са нанесени щети, представляват резервни части, т.е. имат характеристиката на краткотрайни материални активи. При оценка на КМА не се прилагат методите за оценка на ДМА, а оценката се извършва на база счетоводно заприходяване и отчисляване. Посочва, че в процесния случай вещите са повредени до степен да не могат да се използват по предназначение, тъй като не може един противотоков двигател за задна чистачка да се вложи като резервна част при положение, че при пожара са нагreti ел. намотки, което се отнася и за компресора. Вещото лице е приело, че оценката на щетите следва да се извърши като се определи пазарната цена на аналогични резервни части по справки на източници от Интернет, като данните следва да се коригират съобразно възможността за ефективна реализация на резервните части. Експертът е установил, че процесният модел БМВ 1 се произвежда от 2004г. и към момента, т.е. актуални са, но същевременно счита, че резерв от 364 резервни части е твърде голям и по-скоро е залежал резерв. Предвид горното според вещото лице М. стойността на механизма за задна чистачка възлиза на сумата от 220 лв. за брой, а общата стойност на увредените 354 броя е 63720 лв. Стойността на компресорната помпа е 4 800 лв.

По делото е изслушано заключение на тройна съдебно-техническа експертиза от 31.03.2021 година, изготвена от вещите лица П. П., С. В. и С. М., като от С. М. е подписано с приложено особено мнение. Според експертизата по своята функционална характеристика застрахованите вещи представляват машинни компоновки, които имат завършен вид и са с характер на самостоятелно действащи силово-предавателни конструкции,

поради което според двама от експертите следва да се приемат като дълготрайни материални активи, които посочват, че както механизмите за задна чистачка, така и компресорната помпа отговарят на изискванията на чл. 2 (в) и чл. 3.2 на Националните счетоводни стандарти 2020, което обуславя и оценъчната методология на експертизата. Според вещите лица при разчетите на пазарна стойност е приложен метод от разходния подход – метод на амортизираната възстановителна/заместителна стойност (АЗС), при който възстановителната/заместителната стойност е коригирана с отчисления за физическо, морално и икономическо овехтяване. Според заключението от описанието на състоянието на инсталация IPK-500 като набор от отделни части (по Комплексната пожаротехническа експертиза, Констативен протокол от за оглед на застраховано имущество, Протокол за извършване на проверка по делегация, Протокол на НАП) може да се заключи, че инсталацията за трансестефициране на растителни масла в биодизел не е била компанова, респективно компресорната помпа към инсталацията не е била въвеждана в експлоатация и се третира като нова. Като резултат от пораженията от пожара „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ” ЕООД завежда брак на материални запаси на счетоводна стойност от 96 524,88 лв., така както е представено в таблица 1 на стр. 4 от заключението. Според експертизата бракуваните механизми не са годни за употреба по предназначение поради това, че са били в условия на високотемпературно нагриване, като температурата, развивана при пожара е била над 600°C (съгласно заключението на комплексна съдебно пожаротехническа експертиза, като при такава висока температура настъпват необратими изменения в качеството на намотките на ел. моторите. Затова се приема, че не е икономически изгодно прибегване към възстановителен ремонт на увредените ел. мотори, тъй като разходите за труд и материали ще обезмислят възстановяването им. В отговор на въпрос за разходите за евентуален ремонт, вещите лица посочват, че за това би била необходима сумата от 147 000 лв. Според експертите поради отдалечеността във времето на датата 12.08.2018 г. и отсъствие на релевантна информация за равнището на пазара с авточасти към онзи момент, единственият пазарен индикатор, който може да се отчете за определяне на възстановителна/заместителната стойност, е фактурната, респективно осчетоводената стойност на механизмите, т. е. 400 лв. единична цена. Отбелязват, че към настоящия момент по информация от автосервизи, които обслужват модели на BMW,

оригинални ел. мотори (производство на BMV) за задни чистачки са на цена 430 лв., а ако са алтернативно производство (на база на франчайзинг, какъвто е случаят с VALEO) цената се движи между 350 лв. и 400 лв., поради което приемат, че фактурната цена (400 лв.) към 12.08.2018 г. е достатъчно коректна като пазарен индикатор за определяне на възстановителната стойност за този период. В таблицата 2 на стр.5 от заключението е направен разчет на пазарната стойност на механизма за задна чистачка – елмотор BMW, като разчетите за физическото износване (Кфиз) са направени при приет икономически ефективен жизнен цикъл 120 месеца, а икономическото износване е разчетено при експертно приет коефициент (Кикон). Според експертизата при огледа на снимковия материал може да се проследят външно уврежданията на компресорната помпа, като се наблюдава пълно нарушение на конструкцията на помпата. Температурното въздействие на пожара се изразява не само в нарушение на повърхностите, но и в чисто термични деформации. Според експертите от външен оглед не може да се определи достатъчно точно степента на тези увреждания, касателно елементите (детайлите) вътре в конструкцията на помпата и в т.ч. най-вече уплътнителните възли и детайли, като при посочената температура на пожара са много вероятни деформации и в част от металните компоненти в резултат и на вътрешноструктурни промени в кристалната им решетка. Вещите лица посочват, че помпата представлява самостоятелен компонент в рамките на инсталацията IPK – 500 с характер на дълготраен материален актив, като в рамките на една производствена линия за такива компоненти много рядко се използват стандартни (респективно масово произвеждани и с широко пазарно предлагане) компоненти или ако се използват такива, то това става след сериозно доработване (напасване) в общата конструкция на линията. Приемат, че поради това оценка за възстановителната стойност не може да се извърши на база на пазарни аналози. В резултат на горното посочват, че единственият пазарен индикатор, който може се приеме при дефиниране на възстановителната стойност, е фактурната стойност, респективно осчетоводената стойност, а именно 6 000 лв. В таблица 3 на стр. 8 от заключението е направен разчет на пазарната стойност на компресорната помпа, като се приема, че същата възлиза на 4345 лв. Разчетите за физическото остаряване (Кфиз) са направени при приет икономически ефективен жизнен цикъл 180 месеца, а икономическото износване е разчетено

при експертно приет коефициент на икономическо остаряване (Кикон). Прието е, че морално остаряване за периода не е настъпило. Според експертите увредените 354 броя механизми и компресорната помпа не могат да се приемат като вещи с частично увреждане и с остатъчен експлоатационен ресурс, а има пълна загуба. Като възстановителна стойност на запазените части може да се приеме фактурната стойност на 64-те спасени от пожара механизми, т. е. 25 600 лв., а пазарната им стойност е 17 600 лв. В особеното си мнение вещото лице М. поддържа по подробно изложените доводи, че увредените при пожара активи не отговарят на изискванията за ДМА по никакъв начин. Поддържа, че същите са краткотрайни материални активи и следва да се възприеме оценка в размер на 220 лв. Също така вещото лице посочва, че целият механизъм се състои от мотор, лостова система за задвижване на чистачката и самата чистачка, като цената на нов комплект е в диапазона 320-350 лв. за брой с доставка и монтаж, но в случая щетата е само за мотора.

Видно от представения договор за наем от 01.02.2018г., сключен от ищеца като наемател и Сдружение „Организация природни бедствия и аварии“ като наемодател, представлявано от председателя на УС – Х. П., е, че на ищеца е предоставено ползването на описания имот, с административен адрес – с. Новград, общ. Ценово, обл. Русе, ул. „Приста“ № 1а, с площ 14600 кв.м, заедно с построените в него и описани сгради – три производствени халета, двуетажна административна сграда, административна сграда № 3, три склада и портиерна, за срок от 10 години съгласно чл. 4. Уговорена е наемна цена в размер на 1000 лв. месечно. Договорът е с нотариална заверка на подписите от нотариус Радка Георгиева.

От представеното удостоверение № 11/18.12.2018г., издадено от Община Ценово, обл. Русе, се установява, че в процесния имот има застроени описаните сгради, които са търпими на основание параграф 16 ЗУТ.

По делото е изслушана и комплексна пожаротехническа експертиза, изготвена от вещите лица М. М. и Й. Й., изслушана в съдебно заседание на 08.09.2020г., която се кредитира от съда като обективно и компетентно дадена и съгласно която причината за възникването на пожара е внасяне на външен огнеизточник. Извършено е заливане с лесно запалима или горима течност, след което парите на течността са запалени посредством открит

огнеизточник-клетка кибрит, огън от запалка или други подобни. Посочват, че в халето е изграден СОТ, но няма изградена и пожароизвестителна и пожарогасителна инсталация, но обектът е оборудван с ръчни противопожарни уреди. Експертите посочват, че на лявата фасада на сградата едно от стъклата е механично счупено и под него по пода и стената има следи от горене, от внесен външен огнеизточник. Също така констатирали, че по пулта за управление на машината за потъмняване на стъкла има следи, характерни за заливане с лесно запалима течност или горима течност. Посочват, че има огнища на пожара и в зоната на пулта за управление и в задния десен ъгъл на машината за почистване на стъкла.

От показанията на св. Д. К. се установява, че през януари 2018г. работела като старши инспектор по приходите към ТП на НАП – Варна, офис Русе и след като проверила, си припомнила, че с колега отишли на проверка по делегация за налични активи в с. Новград. Посрещнал ги г-н Х. П. и видели описаните в протокола детайли. Посочва, че нямало линия, а по-скоро разпръснати модули в помещението. Посочва, че и механизмите за чистачки, които били около 360 бр. и другите неща в кашони, били складирани, а не функционирали. Посочва, че изброили механизмите, които били нови, не си спомня марка. Поддържа отразеното в протокола, който е подписан от нея.

Свидетелят В. Х. посочва, че живее в с. Новград, като била там от 2001г. Спомня си пожара на 11-ти срещу 12-ти август, след 3ч. през нощта. Посочва, че в обекта имало аларми, а тя имала ключ, тъй като хранела кучетата там. Било я страх да отиде сама и се обадила на един немец на име Лион, а като отишли заедно, видели счупен прозорец и че вътре гори пожар. Той се опитал да отвори вратата с дистанционното, но не успял и я отворил с подръчни средства. Пламъкът се разrazil и той почнал да гаси с пожарогасител, но не успял и с двата. Тя се обадила на 112 и дошла пожарната, която гасила 10-20 минути. Посочва, че познава Х. П. от 2017г. като стопанин на обекта. Обектът представлява две халета, успоредно едно до друго, като едното е разделено на две вътрешно допълнителни халета. Пожарът става в халето, което е с дистанционно управление на вратите. Обектът е извън селото, на около 200-300 м. от нейната къща и ясно чула алармите и после счупването на прозореца. Свидетелят посочва, че видяла, че горят някакви кашони и една машина зад тях. Свидетелят посочва, че се грижела за кучетата там, които били две на брой към момента на пожара,

едното затворено, а другите – вързани на тел. Първо били три кучета, но едното го отровили малко преди пожара. Свидетелят описва, че като чула алармата било към 3,30ч. Сотаджиите и обяснили, че ако един път се задвижи алармата значи е минало нещо съвсем случайно на датчика и няма нищо притеснително, но ако след минута продължи да се задвижва алармата значи има някакво нападение и се обезпокоила защото непрекъснато свирела. Обадила се на немеца, който живеел в Свищов около 15 минути, тъй като разстоянието е около 20 км. Немецът и бил представен от Х. П. като човек, който ще му помага в дейността. Той имал ключове, с които отворили голямата порта, обходили двете халета, като на второто хале бил счупен прозореца от южната страна, имало подпрян палет. Свидетелят посочва, че била на улицата и чакала немеца като чула счупването на прозореца, но не видяла никой, а само да излиза пушек. Не била влизала в помещението преди пожара и не знае какво имало вътре. Не е имало работници, а обектът се ползвал като склад.

От ответника са представени публикации в пресата, като се установява и от изисканите материали по досъдебното производство, че в същия обект в с. Новград, през декември 2019г. е открита оранжерия за марихуана.

Гореустановената фактическа обстановка обуславя следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.405, ал.1 КЗ. В тежест на ищеца е при условията на пълно и главно доказване да установи наличието на следните предпоставки, визирани в хипотезата на правната норма, а именно наличието на валидно облигационно правоотношение, настъпило застрахователно събитие, което се обхваща от застраховката, настъпилите вреди, техният размер, както и причинно-следствената връзка между тях.

Безспорно е възникналото валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка с предмет активите, които са описани, намиращи се в обект в с. Новград, обл. Русе, както и че на 12.08.2018г. е възникнало застрахователно събитие –пожар в едно от халетата. Причинно-следствената връзка между пожара и погиването на активите е също безспорно установена, с оглед съставените документи на мястото на събитието, като видно от двустранно подписания протокол в следствие на пожар в едно от халетата са увредени застраховани вещи, а именно 354 бр. от застрахованите механизми –

мотор BMW 1, както и компресорна помпа за гъсти течности към инсталация ИРК – 500 за производство на биодизел. Налице е уведомяване за настъпилото застрахователно събитие.

При така установеното, в тежест на застрахователя е да установи наличието на основания, императивно уредени в чл. 408, ал. 1 КЗ, според който застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само: 1) при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение; 2) при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахователя с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице; 3) при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие; и 4) в други случаи, предвидени със закон.

Такива други случаи са установени например при: 1) съзнателно или несъзнателно необявяване на съществени за риска обстоятелства, за които застрахователят е поставил писмено въпрос, съществували при сключването на застрахователния договор – чл. 363 и чл. 364 КЗ; 2) съзнателно или несъзнателно необявяване на съществени за риска обстоятелства, за които при сключване на договора застрахователят е поставил писмено въпрос и които са настъпили след сключването на застрахователния договор – чл. 365 КЗ; 3) неизпълнение на задължението на застрахования да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, да спазва предписанията на застрахователя и на компетентните органи за отстраняване на източниците на опасност за причиняване на вреди и да допуска застрахователя да прави проверки – чл. 395, ал. 3 и 4 КЗ; 4) неизпълнение на задължението на застрахования да уведоми застрахователя за настъпилото застрахователно събитие в установените срокове с цел да попречи на застрахователя да установи обстоятелствата, при които е настъпило събитието, или ако неизпълнението е направило невъзможно установяването им от застрахователя – чл. 403, ал. 4 КЗ. Характерно за всички основания за отказ е, че тяхното законосъобразно приложение е обусловено от наличието на пряка причинно-следствена връзка между неизпълнението на конкретното задължение на застрахования и настъпването на застрахователното събитие, неговото установяване от застрахователя, размера на вредите, респ.

възможността да бъдат предотвратени вредите от същото или техният размер да бъде намален. Това изискване е изрично законово закрепено в хипотезите на чл. 363, ал. 4, чл. 395, ал. 4 и 5 и чл. 408, ал. 1, т. 3 КЗ, но се извежда по тълкувателен път и за всички други хипотези. Доказването на причинната връзка е в тежест на застрахователя, като същата не се презумира, дори и в застрахователния договор или общите условия към него да е предвидено друго, вкл. и, че при конкретно неизпълнение застрахователят може да откаже плащане на обезщетението. Наличието на такава причинна връзка е необходимо както при пълен, така и при частичен отказ за плащане, т. е. намаляване на обезщетението – арг. и от чл. 363, ал. 4, изр. 2 и чл. 395, ал. 4, изр. 2 КЗ.

Няколко са спорните въпроси, наведени от застрахователя като основания за отказ да се изплати застрахователното обезщетение като първото е дали се касае за злоумишлени действия на трети лица, което съдът определя като възражение за изключен риск.

От неоспореното заключение на съдебнопожаротехническата експертиза се установява, че причината за възникване на пожара е внесен външен огнеизточник, като огнищата на пожара са три и не са свързани, поради което пожарът е причинен от действия на трето лице, а не е възникнал случайно. Възраженията на ответника, че имало изключен риск, тъй като ищецът не успял да докаже наличието на злоумишлени действия на трети лица, не следва да се възприемат, тъй като тежестта за опровергаването е на ответника. От доказателствата по делото не се установява, че пожарът е причинен от застрахования или от свързано с него лице, респ. лице, което е допуснато до имуществото или да го обитава, поради което и не е налице изключен риск по смисъла на т.8.14 от Общите условия, а именно, че „... не са покрити щети, причинени от лица, които със съгласието на Застрахования, ползвателя на застрахованото имущество и/или техни свързани лица по смисъла на Търговския закон са допуснати до застрахованото имущество или обитават помещения със застрахованото имущество."

Съдът намира, че са неоснователни и възраженията на ответника, че е налице нарушение на клаузата по раздел IV. т. 7.4, уреждаща отговорността на застрахования за незабавното уведомяване на застрахователя за всички новонастъпили обстоятелства от съществено значение за оценка на риска с

оглед развиваната незаконна и престъпна дейност в процесния обект, тъй като установяването на тази дейност касае период след процесния пожар, като липсват доказателства, че такава е била осъществявана в периода, в който е настъпило застрахователното събитие, както и, че е налице пряка причинна връзка със застрахователния риск и застрахователното събитие.

Съдът намира за неоснователно и възражението на ответника, че процесната сграда не е въведена в експлоатация, което ответникът счита, че е неизпълнение на задължение по застрахователния договор, значително с оглед интереса на застрахователя. В случая е установено, че постройката е със статут на търпимост по параграф 16 от ЗУТ, поради което същата може да се ползва за склад за резервни части и по делото няма събрани доказателства, че статута на сградата е в пряка причинна връзка с настъпилото събитие и не може да се приеме, че е налице изключен риск, тъй като не е налице промяна на предназначението на халето. Възраженията относно неспазване на нормите за противопожарна безопасност са направени общо, но от заключението на вещите лица и от показанията на разпитания свидетел Х., се установява, че обектът е оборудван с ръчни противопожарни уреди, поради което не се установява липса на противопожарни уреди, нито друго конкретно нарушение от страна на застрахования, което да е в пряка причинна връзка с възникналия пожар и причинените щети, а и застрахователя не е поставил като изискване наличието на противопожарна инсталация.

Неоснователно е и възражението за значимост на обстоятелството, че договорът за наем от 01.02.2018г. е нищожен, тъй като противоречи на чл. 41, ал.1 от ЗЮЛНЦ, както и, че е сключен от лица без представителна власт, тъй като това по никакъв начин не се отразява на застрахователното правоотношение и настъпване на застрахователното събитие..

Същото важи и за твърденията на ответника, че ищецът е декларирал при сключване на застрахователния договор неверни данни по отношение наличието на поставена и действаща СОТ, и съответно възраженията му по раздел IV, т. 5. - т. 5.2. от Общите условия. Безспорно е, че към датата на инцидента – 12.08.2018г. е имало СОТ в обекта, поради което по никакъв начин това обстоятелство не е свързано с настъпване на застрахователното събитие и не посочва на увеличен риск за застрахователя.

Предвид гореизложеното се установяват всички предпоставки за

уважаване на иска, като по отношение на размера на щетите, съдът намира следното: С оглед двустранно съставения протокол при пожара до степен неизползваемост по предназначение са 354 бр. механизми за чистачки за мотор BMW 1, както и компресорна помпа за гъсти течности към инсталация IPK – 500 за производство на биодизел.

Стоките са реално заприходени при ищеца, което се установява от счетоводните данни и неоспореното заключение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, а съществуването им в склада се установява безспорно от събраните материали от преписката по данъчната проверка, както и от показанията на разпитания свидетел – данъчен инспектор.

По размера на застрахователното обезщетение при имуществено застраховане следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл. 386 ал. 2 КЗ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество.

В процесния случай повредените при пожара вещи са тотално увредени и негодни да се използват по предназначение, поради което се касае за пълна увреда. С оглед предявяването на иска като частичен за сумата от 25 500 лева, който размер се явява предмет на иска, същият следва да бъде уважен изцяло, тъй като и в двата варианта на експертното заключение вещите са увредени и не могат да се използват и стойността им е над тази сума.

За пълнота на изложението, съдът намира, че процесните части следва да се приемат за краткотрайни материални активи, тъй като същите са осчетоводени при ищеца по дебита на счетоводна сметка 304 Стоки – закупени стоки – резервни части за МПС.

Предвид горното съдът не кредитира в тази част заключението на двете вещи лица от тройната експертиза, а кредитира единичната експертиза, съгласно която пазарната стойност на увредените при пожара части е с единична пазарна стойност в размер на сумата от 220 лв. за брой, а общата

стойност на увредените 354 броя е 63720 лв., а по отношение на стойността на компресорната помпа стойността и възлиза на 4345 лв.

С оглед уважаването на главния иск следва да бъде уважено и искането за присъждане на законна лихва. Тъй като същото се претендира от датата на исковата молба, а не за минал период възраженията на ответника, че не е изпаднал в забава не следва да се обсъждат, тъй като иск за период до датата на исковата молба не е предявен.

С оглед изхода на спора разноси се следват на въззиваемата страна, тъй като искът е предявен като частичен и се уважава изцяло. Разноските, за които са представени документи по делото, съвпадат изцяло със списъка по чл. 80 от ГПК на ищеца, не са заявени възражения, включително срещу размера на адвокатското възнаграждение от 1560 лв., поради което съдът намира, че следва на ищеца да се присъдят разноси в общ размер на сумата от 4950 лв.

Поради съвпадане на правните изводи на двете инстанции решението на първоинстанционният съд следва да бъде потвърдено.

На осн. чл.78, ал.1 ГПК, с оглед изхода на спора ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ следва да бъде осъдено да заплати на „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД разноси в размер на 1560 лева.

Направено е възражение за прекомерност, което съдът намира за неоснователно, с оглед цената на иска.

Искът е за сумата от 25 500 лева, като съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредба 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения размерът, определен по наредбата е 1295 лева. Представеният заплатен размер от 1560 лева е съобразен с този размер, поради което и следва да бъде присъден изцяло.

По изложените съображения Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260710 от 05.05.2021г. по т. д. № 2633/2019г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI- 18 състав.

ОСЪЖДА ЗАД „Алианц България“, с ЕИК – 040638060, със седалище и адрес на управление - гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 59,

представлявано от Изпълнителните директори О. Ц. П. и А. Б. А., да заплати на „ЕКОТЕХНИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с ЕИК – 200807451, със седалище и адрес на управление - гр. София, ул. „Цар Симеон“ № 82, вх. А, ет. 4, ап. 15 сумата от 1560лв. /хиляда петстотин и шестдесет лева/ направени по делото разноси, на осн.чл.78, ал.1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от получаване на съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____